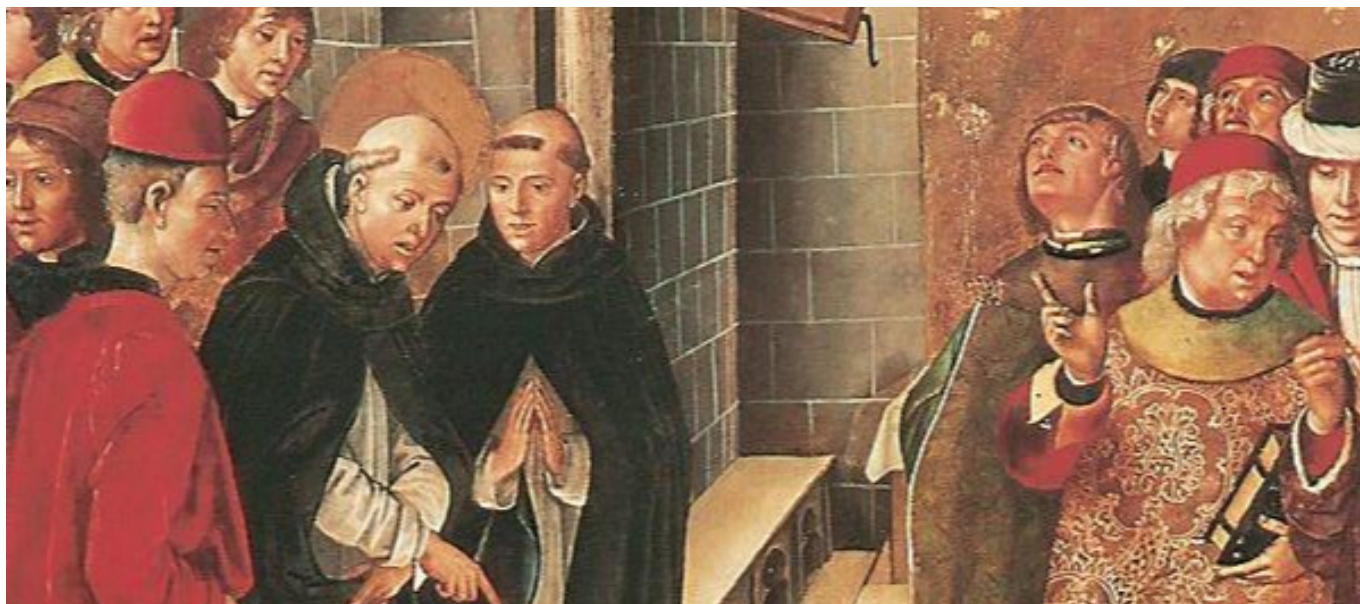

Voetbaltrainer Ron Jans geveld door de Discriminatie-inquisitie

Posted on 22 februari 2020 by Frank Karsten

Met het ontslag van de Nederlandse coach Ron Jans bij de Amerikaanse voetbalclub FC Cincinnati is een nieuw slachtoffer gevallen in de strijd tegen racisme en discriminatie. Jans had naar eigen zeggen meegezongen met een rapnummer waarin het woord 'nigger' voorkwam. Dit woord is bijna een standaard onderdeel van rapmuziek, maar het is niet de bedoeling dat blanken dat ook meezingen.

Was je vroeger racist als je vond dat zwarten achterin de bus moesten zitten, tegenwoordig kan vrijwel alles als discriminatie of racisme worden gekenmerkt. Een buitenlands accent nadoen, een Mexicaanse hoed dragen tijdens Halloween, of gewoon kritiek hebben op het huidige immigratiebeleid: voor je het weet wordt je beticht van racisme en kun je je reputatie of je baan verliezen.

Op eieren lopen

Er is de afgelopen jaren een nieuwe Inquisitie ontstaan die mensen op eieren doet lopen. Deze Discriminatie-inquisitie bepaalt welke woorden je wel of niet mag gebruiken ('blank', 'allochtoon') en welke kleding je mag dragen. Kritiek op

bepaalde mensen of groepen wordt uitgelegd als haat. En haat wordt weer gezien aan een vorm van geweldsdreiging die dan via sociale uitsluiting, boetes en straffen moet worden bestreden. Wie dit tegensprekt is automatisch verdacht.

Techbedrijven doen helaas mee met deze sociale uitsluiting. Wie zich naar hun mening discriminerend heeft uitgelaten kan soms opeens geen fondsen meer werven via Patreon (de Canadese activiste Lauren Southern), geen taxi meer huren via Uber (de Amerikaanse activiste Laura Loomer) of geen betaling meer doen via Paypal (de Britse activist Tommy Robinson).

De Discriminatie-inquisitie predikt tolerantie maar is in veel gevallen intoleranter dan de Spaanse Inquisitie. Bij de laatste kon je vaak nog gewoon herroepen en dat werd je weer met rust gelaten. Bij de huidige Inquisitie kom je er niet zo makkelijk vanaf. Ron Jans zal wellicht voor de rest van zijn leven het stigma van racist met zich meedragen. Het is net als bij het verliezen van je maagdelijkheid, na een keer seks kun je nooit meer maagd worden.

Accent nadoen

Ron Jans is slechts een van de vele mensen van wie de carrière ernstige schade opliep na een vermeende racistische opmerking of grap. De Amerikaanse tv-weerman Jeremy Kappell kreeg vorig jaar prompt ontslag nadat hij totaal per ongeluk 'Martin Luther King Park' op een racistische manier had uitgesproken. De Engelse dirigent Matthew Halls verloor zijn baan nadat hij in de VS als grap een zuidelijk accent nadeed. Iemand die het toevallig hoorde had het bij de directie gemeld.

De bekende Amerikaanse tv-journalist Charlie Rose werd in 2017 beticht van seksueel wangedrag jegens vrouwelijke medewerkers. In de media betichtte een zwarte medewerkster hem van racisme omdat hij alleen blanke vrouwen had geïntimideerd. Zelfs als je slechte dingen doet moet je dat blijkbaar inclusief doen.

Rechtbank

De Inquisitie opereert inmiddels ook via de rechtbank. De Rotterdamse DJ Michael moest in 2018 tweehonderd euro boete betalen van de politierechter omdat hij tegen een collega had gegrapt "Geen neger achter de bar!". Opmerkelijk was dat de aanklacht was ingediend door een omstander die DJ Michael verlinkte. Omstanders die je afluisteren en aangeven bij de politie, het roept beelden op van

totalitaire regimes.

In 2017 werden zo'n twintig mensen door de rechter veroordeeld tot geldboetes vanwege onaardige commentaren op Facebook over Sylvana Simons en haar strijd tegen Zwarte Piet. Een daarvan had slechts geschreven (inclusief taalfouten): "Op pleuren, lekker in je coccus noten boom gaan zitten". Niet erg respectvol, maar hoezo bepaalt de overheid wie je sarcastisch mag bejegenen? Hoeveel mensen zijn niet door linkse cabaretiers beledigd?

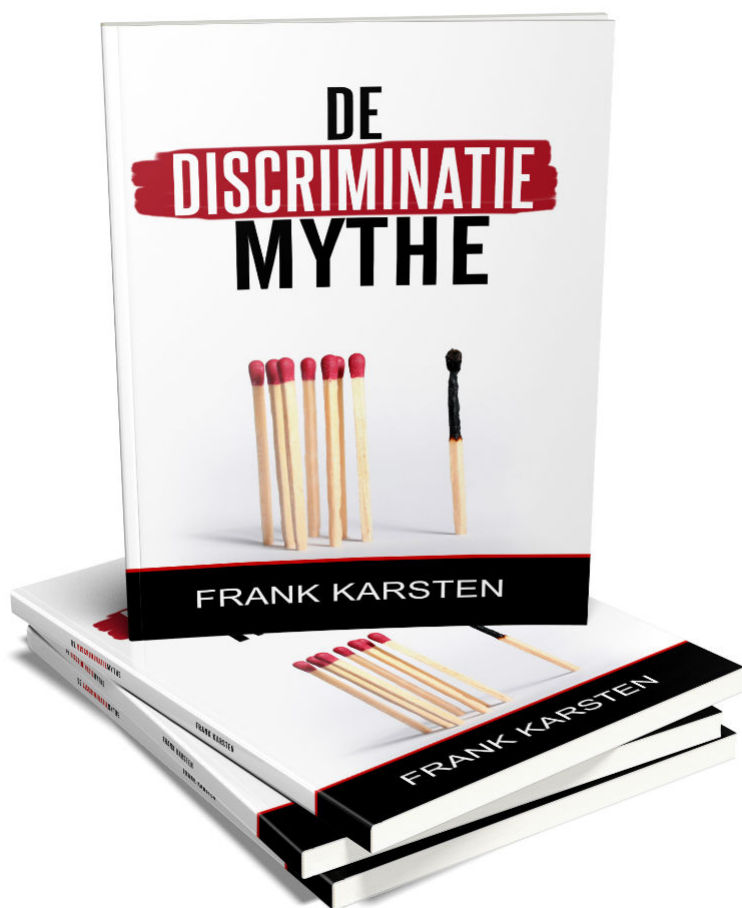
Ook overheidsdiensten nemen drastische maatregelen. De NHS, het Britse openbare gezondheidszorgstelsel, zal dit jaar medische zorg gaan weigeren aan patiënten die zich racistisch gedragen jegens hun zorgverleners. Dat lijkt nog redelijk maar nu de definitie van racisme zo is opgerekt lopen velen risico. Dus pas voortaan op als je denkt een rapnummer mee te zingen in de wachtkamer.

De inquisiteurs en hun medestanders denken dat hun felle acties de tolerante samenleving dichterbij brengen. Maar verdere polarisatie is het resultaat. De Britse komiek John Cleese zei over de toegenomen gevoeligheid: "Wanneer je je begeeft onder hypersensitieve mensen kun je niet ontspannen en spontaan zijn, want je hebt geen idee wat hen zal verontwaardigen." Zijn Amerikaanse collega Jerry Seinfeld weigert nog voor studenten op te treden omdat ze alleen politiek correcte grappen kunnen verdragen.

Door deze hypersensitiviteit zullen mensen het veiliger vinden om allerlei groepen juist te ontwijken, al zullen weinigen dat durven toegeven. Werkgevers en verhuurders zullen minderheidsgroepen vaker weigeren voor een baan of woning. Minderheidsgroepen kunnen namelijk plotseling de racismekaart trekken. En in een samenleving waarin het publiek zo'n beschuldiging al snel gelijk stelt aan schuld kun je je moeilijk verdedigen.

Dikkere huid

De Discriminatie-inquisitie brengt ons dus niet dichterbij elkaar maar drijft een wig tussen bevolkingsgroepen, tussen blank en zwart, man en vrouw, hetero en homo. Bovendien leidt het tot een totalitaire maatschappij waarbij de overheid grappen kan beboeten.

Frank Karsten is onder meer auteur van [De Discriminatiemythe](#).

Het lijkt misschien verstandig om excuses te maken voor onschuldige grappen of opmerkingen, maar dat motiveert de Inquisitie juist. Het is ook beter om in de aanval te gaan dan in de verdediging. Het is nodig om de Inquisitie te ontmaskeren met hun selectieve verontwaardiging en hun totalitaire karakter. We zouden er goed aan doen allemaal een wat dikkere huid te ontwikkelen. Het maken van plagerige grappen is vaak juist belangrijk om sociale spanningen te verminderen. De hypergevoeligheid over discriminatie wordt helaas alleen maar sterker. Wat twintig jaar geleden ondenkbaar was, is nu realiteit. Het is daarom tijd voor een krachtige tegenbeweging, want anders is het ondenkbare van nu over twintig jaar de realiteit.